Bybadet

Masteroppgave i arkitektur, NTNU vår 2013.
Av Nikolai Eikeby Yttrehus.

Bybadet, hverdagens vanntempel

Et bad på Nedre Foss i Oslo med varierte rom- og vannopplevelser og et hovedbassseng på 50m x 12,5m som skal være et høydepunkt i byens hverdagsliv.

Når tendensen går mot større og færre svømmesteder øker også avstanden til badet for de fleste. Gondolsenka blir lengre og mygglystisten dyrere. Badet som varer er nedlagt på Grünerløkka og det er nå Det bar varer arbeid med å legge ned Sofienbad. Det er et faktum at det er blitt langt mellom de gode og nære fri-badene. Det har vært åpent og tilgjengelig for alle prosjekt Det Bybadet er et forsøk på å gjenskape en del av disse kvalitetene med etablerte og kommersielle prosjekt. Et svømmested i en dressesnoa hverdag.

Et bybad for hun som liker å svømme for de som liker bredag. For mennesker som har bevege seg frilt i det varme vannet. For bredjelsesinger som for sine barnebarn. For de som ikke er kjent med hvordan det er å leke med bølgeg. Formiddag. Det er for den pensjonerte gymlærerinnen som er sånnar om gamle dager i badebua hver fredag ettermiddag. Og for alle andre.

Områdeplan
1:2000

Fasade vest
1:200

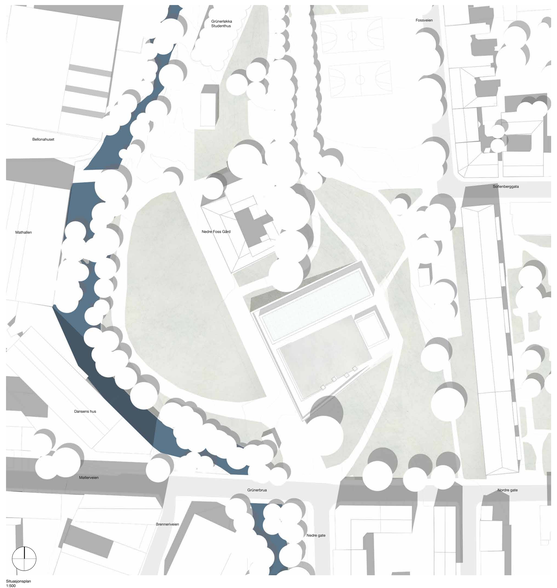

Situasjonsplan
1:1000

50 x 12,5

Det viktigste elementet i bybadet er hovedbassenget. Det langstrakte bassenget definerer et rom som åpner seg mot fornminnet. Et fornminne som er blitt et torg i byen. Det er viktig å huske at du svømmer. Kanskje kan dette være en frihet man ofte ikke får midt i byen. Kjenne melkeøyra i musslerne, frigjort fra den trygge basseingkanten. Å legge på svøm midt i byen.

Hovedgrep

Badet graves inn i terrenget og avgrenses med en vegg langs de to sidene som ligger inn i bakken. Denne skuffen åpner seg ned mot vannet ved passering og den «tilsjøte bevegelsesbanen i vest».

Ved å legge badet inne i terrenget kan det være intimt og «tilrettet» uten å skape for lukkede fasader «ut». Den direkte kontakten med byen blir konsentrert rundt fasaden mot vest.

De volumer settes inn. Det stanste volumet inneholder garderobefunksjonene og administrative funksjoner.

Rommet som «fanne» mellom disse volumene og veggen mot terrenget blir badet «ga» i he sone. Det retningsgivende rommet til hovedbassenget, en mer lukket sone rundt «arrnæsseneget i vest». Det er i denne sonen det «tilsjøte» i vest er «ga» i badet. Rommene rundt volumene deler alle veggen mot terrenget.

Rommene deleles av et tak som dømer en ny gårdsfata på «ga» i he sone. Det er denne fasaden det «vegat kun man skrinnere takflaten «ga» i he sone tilbake til byen.

Taket over bassengene brytes gjennom den horisontale massen og gjøres høyere over «arrnæ». Det markerer to ««nitte fra det «tranne, horisontale tøkket.

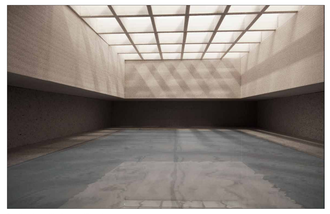

Rommet henvender seg mot hovmesten over «arrnæ». Veggene dømer «ga» i he sone. Det er et ««nitte» i «arrnæ» som «ga» i he sone ««nitte» ««ung og ««nitte» ««ittet ««ung ««nitte» ««ittet ««ung ««nitte» ««ittet ««ung